

La pel·lícula de l'any

Published by [Interacció](#) [1] on 31/07/2020 - 13:54 | Last modification: 13/04/2026 - 06:59

Això no ho teníem previst. Si vosaltres també sou d'aquesta mena, dels que s'embadaleixen pensant què faran a l'estiu mentre sonen les 12 campanades que anuncien el nou any, probablement és perquè preferiu no deixar lloc a la improvisació. Encara és ple hivern però ja teniu tots els dies de vacances planificats des de l'alba i fins que es pon el sol. Si a més, sou dels que compreu vols i bitllets de tren sense assegurança (i sense pestanyejar, que els imprevistos només arriben quan els tems!) el coronavirus ha estat un entrebanc que ni tan sols us podíeu imaginar. Operacions programades? Negatiu. Possibilitat de trobar un oferta millor? Descartat. Enfadar-vos amb la família precisament quan teniu més temps d'estar junts i relaxats? Impossible. Tot això ho havíeu tingut en compte, però... i això de figurar-se que en qüestió d'un parell de mesos un virus desconegut es convertiria en una pandèmia que sacsejaria les nostres vides i rutines de dalt a baix? **Fa mig any això us hauria semblat la sinopsis d'una pel·lícula de ciència ficció, oi?**

Acció!!

A l'inici, només alguns indicis de la magnitud que acabaria agafant el virus: Més estossecs i esternuts del compte de camí a la feina, les notícies de fons alertant de l'augment de casos en un país remot a l'hora de sopar, aquells que presumeixen de no posar-se mai malalts havent d'assumir que han enganxat alguna cosa més que un refredat. De cop i volta, i en qüestió d'un parell de dies, els casos es disparen i s'escampen per tot el planeta, i l'amenaça es fa present fins i tot a les xarxes.

Noves iconografies

[El coronavirus ja no s'amaga \[2\]](#), i per això ho hem de fer nosaltres. Ens refugiem a les nostres cases i competim per aconseguir tenir el privilegi de llençar les escombraries. Esgotem les receptes del llibre que havia estat al prestatge des d'aquell amic invisible on ningú en va encertar ni una. Truquem dia sí dia també aquella cosina segona que no vèiem des de que érem criatures. Una nova figura estranya i microscòpica és l'amenaça que ens fa allunyar-nos de tot i de tothom i de sobte, amics i família passen a ser busts que saludem amb la mà a través de les pantalles. De fet, ens empassem hores i hores de pantalla amb infinites reunions ara per Jitsi, ara per Zoom o no, ara a l'Skype, que pels qui us queixeu dels resultats és que no recordeu com acaba aquesta videotrucada:

Videotrucada a Metropolis (1927)

Vestuari i decorat

[3]

La **mascareta** passa a ser un element indispensable del nostre vestuari i les mans ens fan olor a gel hidroalcohòlic les 24 hores. A simple vista, el decorat no té res d'extraordinari; hi ha supermercats, farmàcies, gasolineres, hospitals, botigues, teatres, museus, cinemes i gimnasos. Tots aquells establiments que ofereixen serveis prescindibles, però, tenen les reixes abaixades. La resta, com també el transport públic, estan plens de senyals i línies de colors marcats al terra.

A fora, el decorat que hem vist, era ben difícil d'aconseguir. Carrers deserts, de cotxes i pràcticament de qualsevol forma de vida humana, com ja havíem vist a "Abre los ojos" o "Los últimos días".

La Gran Vía de Madrid a 'Abre los ojos' (1997)

La Via Laietana a 'Los últimos días' (2013)

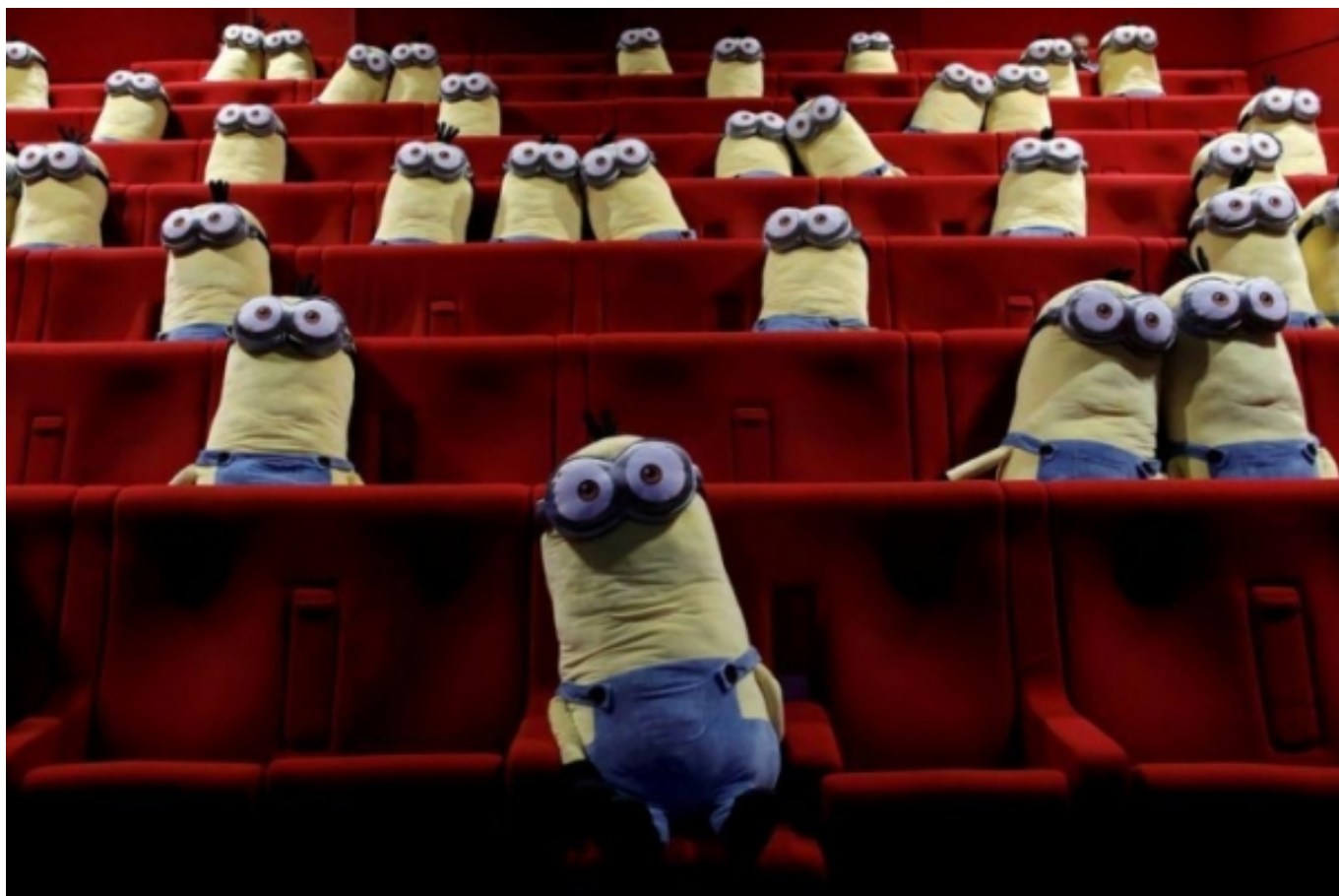
Un dels escenaris més sorprenents ha sigut trobar-se els patis de cadires sense passadissos, allunyades a dos metres les unes de les altres. De la mateixa manera que hem vist platees amb cintes d'obra, plenes de plantes o fins i tot amb [maniquins](#) [4] o Minions... que poc ens arribàvem a pensar [com viuríem la música](#) [5] i les arts escèniques!

Concert pel Biocè al Gran Teatre del Liceu Foto: Emilio Morenatti.

Festival Maig de Santa Coloma de Queralt. Foto: [Nando Cruz](#) [6].

Observadors Minions per marcar distàncies a [París](#) [7]. Foto: Reuters/Benoit Tessier

Llenguatges

Recordeu les trucades a aquella cosina segona? Amb ella no parlem de qualsevol cosa, sinó que conversem sobres les últimes restriccions, el distanciament social, els epis i els respiradors mentre somiem en la desescalada. Aquesta pel·lícula potser necessitarà un nou diccionari, però és aquest [el vocabulari](#) [8] que la farà més versemblant. I malgrat sembli un malson, voldrem que sigui creïble. Com a llenguatge, el musical també ens acompanya, per banda sonora voldrem la dels divendres, amb la playlist d'Interacció, que és la que més ens anima!

Planificar és de covards, diuen. Per això, com tothom, comencem unes vacances, [sense saber què ens depararà el nou curs](#) [9]. Mentre gaudiu de la calma, aprofiteu per llegir el que més us pugui interessar dels temes publicats aquests darrers mesos, sobre gestió cultural, sobre polítiques culturals i molt més, només aquí, a Interacció. Gaudiu l'estiu tant com us sigui possible, **ens retrobem al setembre!**

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Tags: pensament cultural

Tags: Cultura i societat

Tags: desigualtats culturals

Tags: drets culturals

- [10]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2020/pel-licula-de-lany>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://twitter.com/CoronaVid19>

[3] <https://interaccio.diba.cat/interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2020/art-dur-mascareta>

[4] <https://twitter.com/interaccio/status/1273572654662987776>

[5] <http://interaccio.diba.cat/blogs/2020/com-viurem-musica>

[6] <https://twitter.com/nandocruz32/status/1269305508701356033>

[7] <https://www.firstpost.com/entertainment/coronavirus-outbreak-minions-stuffed-toys-greet-french-movie-goers-to-ensure-social-distancing-in-theatres-8514421.html>

[8] https://esadir.cat/entrades/fitxa/node/coronavirus_vocabulari

[9] <http://interaccio.diba.cat/blogs/2020/futur-suspensio>

[10] <https://interaccio.diba.cat/node/8303>